"А, друже мій, здоров! Де був ти, що робив"? —
"Годин ізо три я в кунсткамері ходив;
До всього приглядавсь, хотів усе спізнати,-
І признаюсь, що й сам не знаю, брате,
Яких там лиш немає див.
Ну й правда, що чудес отам скарбниця!
Ох, і вигадлива ж природа-чарівниця!
І птаство, й звірина з усіх тобі країн!
Які метелики, мурашки,
Бджілки, комарики, комашки,-
Одні немов смарагд, а інші — як рубін!
Їй-богу, кузька є химерна,
Дрібніша, не брешу, від макового зерна!" —
"А бачив ти слона? Ото так справді звір!
Подумав ти, мабуть, що із горою стрівся?" —
"Він там хіба?" — "Авжеж!" — "Ну, братику, повір,
Я до слона й не додивився".